

متن پرسش

با سلام از طرح سوالات سخیف در این مکان مقدس عذرخواهی می‌کنم. به لطف خداوند و توجه معصومین مدتی است که راه را پیدا کرده و کم و بیش مراقب خود و اعمالم هستم. تنها مساله آزار دهنده این است که هر زمان با همسرم تماسی!! داشته باشم، شبانه روز بعد از آن در آشفتگی روحی به سر می‌برم و آن حالت مراقبه تضعیف می‌شود. منشا این درد از کجاست و راه حلش چیست؟
التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: با وسعت عالم دینی سعی کنید لذات حلال را وسیله‌ی شوق بیشتر در عبادات و خدمت به مردم کنید. در روایت امام صادق داریم: «إِنَّ فِي حِكْمَةِ آلِ دَاوُدَ يَنْبَغِي لِلْمُسْلِمِ الْعَاقِلِ أَنْ لَا يُرَى ظَاعِنًا إِلَّا فِي ثَلَاثٍ؛ مَرَمَّةٍ لِمَعَاشٍ، أَوْ تَرْوُدٍ لِمَعَادٍ، أَوْ لَذَّةٍ فِي غَيْرِ ذَاتِ مُحَرَّمٍ، وَ يَنْبَغِي لِلْمُسْلِمِ الْعَاقِلِ أَنْ يَكُونَ لَهُ سَاعَةٌ يُفْضَى بِهَا إِلَى عَمَلِهِ فِيمَا بَيْنَهُ وَ بَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ سَاعَةٌ يُلَاقَى إِخْوَانَهُ الَّذِينَ يُفَاوِضُهُمْ وَ يُفَاوِضُونَهُ فِي أَمْرِ آخِرَتِهِ، وَ سَاعَةٌ يُخَلِّي بَيْنَ نَفْسِهِ وَ لَذَاتِهَا فِي غَيْرِ مُحَرَّمٍ، فَإِنَّهَا عَوْنٌ عَلَى تِلْكَ السَّاعَتَيْنِ». در حکمت آل داود چنین است که شایسته است مسلمان عاقل، زمانی از روز خود را برای کارهایی که بین او و خداوند انجام می‌گیرد، اختصاص دهد، و زمانی دیگر برادران ایمانی خود را که با همدیگر در امر آخرت مشارکت دارند ملاقات کند، و زمانی نفس خود را با لذائذ و مشتیهاتش که گناه نباشد آزاد بگذارد. زیرا این زمان؛ آدمی را در انجام وظائف دو امر دیگرش کمک می‌کند. حرف بنده توجه به نکته‌ی آخر است که می‌فرمایند؛ لذت با محرم خود روحیه‌ی عبادت و ارتباط با مؤمنین را رشد می‌دهد و از انحراف سایر ابعاد انسان جلوگیری می‌کند.